

disse Penge af Motorafgiften paa en lempelig Maade i de kommende ca. 15 Aar; man stiller det frit for Rigsdagen til sin Tid, om den, naar Broen tages i Brug, vil finde det opportunt at indføre en Broafgift, og for saa vidt Rigsdagen til den Tid finder, at der bør indføres en Broafgift, drages der Omsorg for, at disse Penge indgaar i Motorafgiften igen, saaledes at de i Virkeligheden kun er udredet forskudsvis. Jeg tror, det er den lempeligste Form, man kan gennemføre det paa, og jeg føler mig overbevist om, at det er den eneste Form, man overhovedet kan gennemføre det paa, hvis man i det hele taget vil have en Færdselsbro. Jeg maa altsaa fraraade at stemme for det af det ærede Medlem Hr. Steen stillede Ændringsforslag; jeg tror, det i Øjeblikket kun vil være at lægge Sten paa Broens Vej, og det er der ikke ret mange, der ønsker.

Med disse Ord tror jeg at have gjort Rede for Flertallets Ændringsforslag og skal altsaa anbefale ærede Medlemmer at stemme for Ændringsforslag Nr. 1, der er stillet af hele Udvalget og tiltraadt af Ministeren, samt for Ændringsforslag Nr. 3 til § 4, der er stillet af Udvalgets Flertal og tiltraadt af Ministeren.

Steen: Under den foreliggende Sags Behandling baade her i det høje Ting og i det Udvalg, hvis Arbejde nu er afsluttet, har det vist sig, at Meningsforskellen i alt væsentligt har drejet sig om Lovforslagets § 4. Det har sin naturlige Forklaring deri, at det er denne Paragraf, hvis Affattelse bliver afgørende for, hvem der skal betale de med Færdselsbroens Gennemførelse forbundne Udgifter. Den højtærede Ministers oprindelige Forslag til en Affattelse af § 4 gik som bekendt, og som ogsaa nævnt af den ærede Ordfører (Tange), ud paa at paalægge Gummiringe en Afgift; den skulde paalægges generelt uden Hensyn til, om de paagældende, der skulde betale en saadan Afgift, havde nogen direkte Interesse forbundet med dette Lovforslags Fremme. Denne Tanke er der ingen, der senere har beskæftiget sig med; den højtærede Minister har ikke gjort noget Forsøg paa at fastholde den, og indenfor Udvalget har ingen villet paatage sig den Opgave at være Forsvarer eller anbefaler af den, og det har naturligvis sin Forklaring deri, at den Ordning — det erkendtes i Virkeligheden under første Behandling fra alle Sider, fra Regeringspartiets Side naturligvis saa dæmpet, som Hensynet til den højtærede Minister maatte nødvendiggøre — var baade den uretfærdigste og urimeligste, og jeg kunde ønske at tilføje, iøjnefaldende

mest uretfærdige Fremgangsmaade, der overhovedet kunde anvendes. Under den fortsatte Behandling har jeg imidlertid faaet Klarhed over, at Grunden til, at man fra det nuværende Flertals Side forlod Forslaget, ikke saa meget var den, at Forslaget var uretfærdigt, det var mere dette, at Uretfærdigheden var saa iøjnefaldende, der har virket generende. Man er derfor nu samledes om en Affattelse af § 4, der i Virkeligheden betyder, at alt det, der var uretfærdigt i Ministerens oprindelige Forslag, er der endnu, det, der derimod er fjernet, er, at Uretfærdigheden er lige saa iøjnefaldende som før. Det har man opnaaet derved, at man lader hele Spørgsmaalet om Midlernes Tilvejebringelse finde sin Afgørelse paa en anden Lov, nemlig den Lov, der for Øjeblikket behandles i et Udvalg, nedsat af det høje Ting, Lov om Afgift paa Motorkøretøjer m. v. Den Uklarhed, der skal fjerne det iøjnefaldende ved Uretfærdigheden, bliver ikke mindre derved, at det Flertal, der har samlet sig om den nuværende Affattelse af § 4, ikke har kunnet enes om en Betænkning, der skulde give Udtryk for, hvorledes det hele skulde opfattes, men har skrevet hver sin Betænkning, hvori de giver Udtryk for hver sin Opfattelse af, hvad det er, de er enedes om. Foreløbig er de altsaa ikke kommet længere i Enighed, end at de ganske vist er enige, men derimod ikke er enige om, hvad det er, de er enige om. Det Flertal, hvortil Partiet Venstre og Socialdemokratiet slutter sig, skriver udtrykkeligt i Betænkningen, at det er deres Forudsætning, at Beløbet tages af Motorafgiften paa en saadan Maade, at det ikke berører de interesserede Kommuner m. v. Dette kan jo kun forklares paa een Maade, og hvorfor saa ikke sige det rent ud, for man kan jo ikke blive ved at tilsløre. Hvorfor ikke sige, at det er en Forudsætning, at Motorafgiftens Beløb forhøjes med det Beløb, det her drejer sig om? Thi det er den eneste Maade, hvorpaa det kan ske, uden at de Kommuner „m. v.“ — hvilket betyder Amter —, der er interesserede i Fordelingen, berøres deraf. Naar derimod en anden Del af Flertallet, som anbefaler den forelagte Affattelse af § 4, kommer til dette Spørgsmaal i deres Betænkning, skriver de, at det er en Forudsætning for dem, at Motorafgiften — hvis den en Gang kommer — da anvendes til Tilbagebetaling til de Kommuner, som har lidt under den Ordning, der bliver gennemført; og at Beløbet altsaa er at betragte som ydet forskudsvis af disse Kommuner. (Afbrydelse). Hvis de ærede Afbrydere har Betænkningen hos sig, anbefaler jeg dem at læse den.